

HJERTELIG TIL LYKKE ULRIK

Mel.: Højt fra træets...

**Storken kom en skønne dag
med en dreng i munden,
som mod nord sku' sættes a',
i en ble indbunden.**

**Storken var så træt, så træt
af at være superjet!
Den kom til at gabe –
derved Ulrik tabe.**

**Ulrik bragtes til et hus,
hvor han skulle leve,
ha' det godt med kæl og knus,
men dog ej som greve.
Det for os er skam et held,
for en greve omgås vel
prinser og baroner –
med en masse kroner.**

**To år havde han i ro,
og ministre kunne.
Så kom storken, sa' værsgo!
Nu må jeg skam blunde.
Det var Anders, lillebror,
som at storken rakte mor.
Nu var I så fire,
men de to kun "spirer".**

**Tiden gik. Mor sa' til far:
"Jeg vil ha' en pige!"
"Tilkald bare storkefar,
han vil ikke svige".
Storken, som jo kendte vej'n,
fløj igennem storm og regn,
Lisbeth a' den satte –
lige ved at skvatte.**

**Ulrik er nu blevet stor -
faktisk ni og tredve.
Han er far og Selma mor –
det er der skam glæd' ve'!
Bedstefædre, - mødre med
drengene får godt på gled -
lær' dem, så det gnistrer
bilmærker, ministre!!!!!!**

**Ulrik holder fødselsdag,
bliver et år mere.
Derfor vil til lystigt lag
han nok invitere.
Løfter man på Ulriks pung
er forhåbentlig den tung.
Han nok slipper ikke –
må gi' lidt at drikke.**

(Happy birthday)

**Vi på Fyn er parat.
For en god kammerat
vil vi synge TIL LYKKE
og ALT GODT! Det er klart!**

EDMUND og EVA